

Dag 1^{BS} Psalm 103:1-22.

Een psalm over Gods weldaden

1 Van David. Prijs de HEER, mijn ziel, prijs, mijn hart, zijn heilige naam. *2* Prijs de HEER, mijn ziel, vergeet niet één van zijn weldaden. *3* Hij vergeeft u alle schuld, hij geneest al uw kwalen, *4* hij redt uw leven van het graf, hij kroont u met trouw en liefde, *5* hij overlaadt u met schoonheid en geluk, uw jeugd vernieuwt zich als een adelaar. *6* De HEER doet wat rechtvaardig is, hij verschaft recht aan de verdrukten. *7* Hij maakte aan Mozes zijn wegen bekend, aan het volk van Israël zijn grootse daden. *8* Liefdevol en genadig is de HEER, hij blijft geduldig en groot is zijn trouw. *9* Niet eindeloos blijft hij twisten, niet eeuwig duurt zijn toorn. *10* Hij straft ons niet naar onze zonden, hij vergeldt ons niet naar onze schuld. *11* Zoals de hoge hemel de aarde overspant, zo welft zich zijn trouw over wie hem vrezen. *12* Zo ver als het oosten is van het westen, zo ver heeft hij onze zonden van ons verwijderd. *13* Zo liefdevol als een vader is voor zijn kinderen, zo liefdevol is de HEER voor wie hem vrezen. *14* Want hij weet waarvan wij gemaakt zijn, hij vergeet niet dat wij uit stof zijn gevormd. *15* De mens – zijn dagen zijn als het gras, hij is als een bloem die bloeit op het veld *16* en verdwijnt zodra de wind hem verzeft; de plek waar hij stond, kent hem niet meer. *17* Maar de HEER is trouw aan wie hem vrezen, van eeuwigheid tot eeuwigheid. Hij doet recht aan de kinderen en kleinkinderen *18* van wie zich houdt aan zijn verbond en naar zijn geboden leeft. *19* De HEER – zijn troon staat vast in de hemel, als koning heerst hij over alles. *20* Prijs de HEER, u die zijn boden bent, sterke helden die doen wat hij zegt, gehoorzaam aan het woord dat hij spreekt. *21* Prijs de HEER, hemelse machten, dienaren die doen wat hem behaagt. *22* Prijs de HEER, al zijn schepselen, prijs hem, overal in zijn rijk. Prijs de HEER, mijn ziel.

Dag 2 Psalm 139:1-24.

De alwetendheid van God

1 Voor de koorleider. Van David, een psalm. HEER, u kent mij, u doorgrondt mij, *2* u weet het als ik zit of sta, u doorziet van verre mijn gedachten. *3* Ga ik op weg of rust ik uit, u merkt het op, met al mijn wegen bent u vertrouwd. *4* Geen woord ligt op mijn tong, of u, HEER, kent het ten volle. *5* U omsluit mij, van achter en van voren, u legt uw hand op mij. *6* Wonderlijk zoals u mij kent, het gaat mijn begrip te boven. *7* Hoe zou ik aan uw aandacht ontsnappen, hoe aan uw blikken ontkomen? *8* Klom ik op naar de hemel – u tref ik daar aan, lag ik neer in het dodenrijk – u bent daar. *9* Al verhief ik mij op de vleugels van de dageraad, al ging ik wonen voorbij de verste zee, *10* ook daar zou uw hand mij leiden, zou uw rechterhand mij vasthouden. *11* Al zei ik: ‘Laat het duister mij opslokken, het licht om mij heen veranderen in nacht,’ *12* ook dan zou het duister voor u niet donker zijn – de nacht zou oplichten als de dag, het duister helder zijn als het licht. *13* U was het die mijn nieren vormde, die mij weefde in de buik van mijn moeder. *14* Ik loof u voor het ontzaglijke wonder van mijn bestaan, wonderbaarlijk is wat u gemaakt hebt. Ik weet het, tot in het diepst van mijn ziel.

15 Toen ik in het verborgene gemaakt werd, kunstig geweven in de schoot van de aarde, was mijn wezen voor u geen geheim. *16* Uw ogen zagen mijn vormeloos begin, alles werd in uw boekrol opgetekend, aan de dagen van mijn bestaan ontbrak er niet één. *17* Hoe rijk zijn uw gedachten, God, hoe eindeloos in aantal, *18* ontelbaar veel, meer dan er zandkorrels zijn. Ontwaak ik, dan nog ben ik bij u. *19* God, breng de zondaars om, – weg uit mijn ogen, jullie die bloed vergieten – *20* ze spreken kwaadaardig over u, uw vijanden misbruiken uw naam. *21* Zou ik niet haten wie u haten, HEER, niet verachten wie tegen u opstaan? *22* Ik haat hen, zo fel als ik haten kan, ze zijn mijn vijand geworden. *23* Doorgrond mij, God, en ken mijn hart, peil mij, weet wat mij kwelt, *24* zie of ik geen verkeerde weg ga, en leid mij over de weg die eeuwig is.

Dag 3 Spreuken 16:1-9.

God alleen doet plannen slagen

1 Een mens stelt zich veel vragen, de HEER geeft het antwoord. *2* Een mens kiest in zijn eigen ogen altijd de juiste weg, de HEER toetst wat hem innerlijk beweegt. *3* Vertrouw bij je werk op de HEER, en je plannen zullen slagen. *4* De HEER heeft alles wat hij heeft gemaakt zijn doel gegeven, de goddelozen heeft hij voor de ondergang bestemd. *5* De HEER verafschuwt hooghartige mensen, ze worden hoe dan ook gestraft. *6* Zonden worden toegedekt door liefde en trouw, wie ontzag heeft voor de HEER mijdt het kwaad. *7* Als de weg die iemand gaat de HEER behaagt, doet hij zelfs zijn vijand vrede met hem sluiten. *8* Beter een schamel bezit, rechtvaardig verworven, dan een grote rijkdom, verkregen door onrecht. *9* Een mens stippelt zijn weg uit, de HEER bepaalt de richting die hij gaat.

Dag 4 Spreuken 26:4-12.

Wat is wijs?

4 Antwoord een dwaas niet met dwaasheid, word niet als hij. *5* Antwoord hem naar zijn dwaasheid, hij moet niet denken dat hij wijs is. *6* Wie een dwaas een boodschap laat bezorgen, brengt zichzelf veel schade toe, hij is als iemand die zijn eigen voeten afhakt. *7* Een spreuk in de mond van een dwaas is even slap als de benen van een lamme. *8* Wie eer geeft aan een dwaas is als iemand die de slinger om de steen knoopt. *9* Een spreuk in de mond van een dwaas prikt even weinig als een doorn in de hand van een dronkaard. *10* Wie een dwaas in dienst neemt, of een onbekende, is als een boogschutter die blindelings schiet. *11* Zoals een hond terugkeert naar zijn eigen braaksel, zo herkauwt een dwaas zijn dwaasheid. *12* Ken je iemand die zichzelf veel wijsheid toedicht? Voor een dwaas is er meer hoop dan voor hem.

Dag 5 Prediker 4:7-12.

Beter met zijn tweeën dan alleen.

7 Ik vestigde mijn aandacht op nog iets anders onder de zon, en ook dat is leegte. 8 Iemand is helemaal alleen. Hij heeft zelfs geen zoon of broer, maar toch zwoegt hij almaar door en wordt zijn dorst naar rijkdom nooit geleest. Voor wie beult hij zich zo af en ontzegt hij zich de genoegens van het leven? Ook dat is enkel leegte en een trieste zaak. 9 Je kunt beter met zijn tweeën dan alleen zijn, want – dat is zeker – samen zwoegen loont. 10 Wanneer twee vrienden samen zijn en een van beiden valt, helpt de ander hem weer overeind, maar wie alleen is en ten val komt is beklagenswaardig, want hij heeft niemand die hem op de been helpt. 11 Wanneer je bij elkaar slaapt, geef je warmte aan elkaar, maar hoe krijgt iemand die alleen slaapt het ooit warm? 12 En iemand die alleen is kan zich niet verdedigen wanneer hij aangevallen wordt, maar met zijn tweeën houd je stand. Een koord dat uit drie strengen is gevlochten, is niet snel stuk te trekken.

Dag 6 Prediker 11:7–12:14.

Denk aan je Schepper voordat het te laat is

7 Het licht is een genot. Wat een weldaad voor de ogen om de zon te zien! 8 Wanneer een mens lang leeft, laat hij dan van elke dag genieten en bedenken dat de dagen van de duisternis ontelbaar zullen zijn. De toekomst is niets dan leegte. 9 Geniet dus, beste vriend, van je jonge jaren, haal je hart op aan de dagen van je jeugd. Volg de wegen die je hart wil gaan, gun je ogen wat ze wensen. En onthoud bij alles wat je doet dat God je aan zijn oordeel onderwerpt. 10 Belast je hart niet met verdriet en houd je lichaam vrij van kwalen, want je jeugd en jonge jaren zijn al snel voorbij.

1 Gedenk daarom je schepper in de dagen van je jeugd – voordat de slechte dagen komen en de jaren naderen waarvan je zegt: In deze jaren vind ik weinig vreugde meer. 2 Voordat de zon verduistert, de sterren en de maan niet langer stralen, de lucht ook na de regen grauw van wolken wordt. 3 De dag waarop de wachter trillend voor het huis staat, de soldaten kromgebogen voortgaan, de maalsters langzaam verdwijnen, de vrouwen uit het venster staren en een schaduw lijken. 4 Wanneer de deuren naar de straat worden gesloten, de molen geen geluid meer maakt, het fluiten van de vogels ijf van toon wordt, wanneer hun lied versterft.

5 Je durft geen heuvel te beklimmen, de weg is vol gevaar. De amandelboom behoudt zijn wintertooi, de sprinkhaan sleept zich voort, de kapperbes droogt uit. Een mens gaat naar zijn eeuwig huis, een klaagzang vult de straat.

6 Voordat het zilverkoord wordt weggenomen, de gouden lamp gebroken, de waterkruik in stukken valt, het scheprad bij de put wordt stukgebroken. 7 Wanneer het stof terugkeert naar de aarde, weer wordt zoals het was, wanneer de adem van het leven weer naar God gaat, die het leven heeft gegeven. 8 Lucht en leegte, zegt Prediker, alles is leegte.

9 Prediker was een wijs man en heeft het volk veel kennis bijgebracht. Hij heeft gewikt en gewogen en veel spreuken opgesteld. 10 In treffende spreuken probeerde Prediker de waarheid getrouw onder woorden te brengen. 11 De woorden van de wijzen zijn zo scherp en puntig als een ossenprik, al hun spreuken zijn ons door één herder ingeprent.

12 En tot slot, mijn zoon, nog deze waarschuwing: er komt geen einde aan het aantal boeken dat geschreven wordt, en veel lezen mat het lichaam af. 13 Alles wat je hebt gehoord komt hierop neer: heb ontzag voor God en leef zijn geboden na. Dat geldt voor ieder mens, 14 want God oordeelt over elke daad, ook over de verborgen daden, zowel over de goede als de slechte.

Dag 7 Hooglied 1:1–2:17.

Een lied van een minnaar en zijn beminde

1 Hooglied, van Salomo.

Zij 2 Laat hij mij kussen, laat zijn mond mij kussen! Jouw liefde is zoeter dan wijn, 3 zoet is de geur van je huid, je naam is een kostbaar parfum. Daarom houden de meisjes van jou. 4 Neem mij met je mee. Laten we rennen! Mijn koning brengt mij in zijn kamers. Laten we juichen en zingen om jou! Laten we jouw liefde prijzen, meer nog dan wijn. Natuurlijk houden de meisjes van jou! 5 Meisjes van Jeruzalem, donker ben ik, en mooi, als de tenten van Kedar, als het doek van Salomo's tenten. 6 Kijk niet op mij neer omdat ik donker ben, omdat de zon mij heeft gebrand. Mijn moeders zonen waren hard voor mij: ik moest hun wijngaarden bewaken. Mijn eigen wijngaard heb ik niet bewaakt. 7 Zeg mij toch, mijn allerliefste, waar laat jij je kudde weiden, waar laat jij die 's middags rusten? Laat me toch niet dwalend langs de kudden van je vrienden gaan.

Hij 8 Als je mij niet vinden kunt, mooiste van alle vrouwen, volg dan het spoor van de kudde, weid je geiten waar de herders schuilen. 9 Vriendin van mij, met een merrie voor farao's wagen vergelijk ik jou! 10 Hoe lieflijk zijn je wangen en je ringen, hoe sierlijk zijn je hals en je ketting. 11 Laten we een gouden sieraad voor je maken, bezaaid met zilveren stipjes.

Zij 12 Nu mijn koning op zijn rustbed ligt, geurt mijn nardus zoet.

13 Mijn lief is mij een bundel mirre, hij slaapt tussen mijn borsten.

14 Mijn lief is mij een hennatros in de wijngaarden van Engedi.

Hij 15 Je bent zo mooi, vriendin van mij, je bent zo mooi! Je ogen zijn duiven.

Zij 16 Wat ben je mooi, mijn lief, wat ben je bekoorlijk. Het groen is ons bed, 17 de balken van ons huis zijn ceders, de binten zijn cipressen.

2 1 Ik ben een lelie van de Saron, een wilde lelie in het dal.

Hij 2 Als een lelie tussen de distels, zo is mijn vriendin tussen de meisjes.

Zij 3 Als een appelboom tussen de bomen van het bos, zo is mijn lief tussen de jongens. Ik verlang in zijn schaduw te zitten, met mijn tong wil ik zijn zoete vruchten proeven. 4 Hij brengt mij in het wijnhuis, boven mij zijn vaandel van liefde. 5 Verkwik me met rozijnen, verfris me met appels, want ik ben ziek van liefde. 6 Mijn hoofd rust op zijn linkerarm, met zijn rechterarm omhelst hij mij. 7 Meisjes van Jeruzalem, ik bezweer je bij de gazellen, bij de hinden op het veld: wek de liefde niet, laat haar niet ontwaken voordat zij het wil.

Zij 8 Hoor! Mijn lief! Kijk! Hij komt, springend over de bergen,

dansend over de heuvels. 9 Als een gazelle is mijn lief, als het jong

van een hert. Kijk! Hij staat al bij de muur. Hij blikt door het venster, tuurt door de spijlen. 10 Mijn lief roept mij toe: 'Sta op, vriendin! Mooi meisje, kom! 11 Kijk! De winter is voorbij, voorbij zijn de regens, weggegaan. 12 De bloemen zijn verschenen op het veld, nu breekt de zangtijd aan, het koeren van de duif klinkt op het land. 13 De vijgenboom is al vol vruchten, de wijnstok rankt en geurt. Sta op, vriendin, Mooi meisje, kom! 14 Mijn duif in de rotskloof, verscholen in de bergwand, laat mij je gezicht zien, laat mij luisteren naar je stem, want je stem is zo lieflijk, je gezicht zo bekoorlijk.'

Hij en zij 15 Vang voor ons de vossen, vang die kleine vossen. Ze vernielen de wijngaard, onze wijngaard vol bloeiende ranken.

Zij 16 Mijn lief is van mij, en ik ben van hem. Hij weidt tussen de lelies. 17 Nu de dag weer ademt en het duister vlucht – ga nu weg, mijn lief. Spring als een gazelle, als het jong van een hert over de geurige bergen.

Dag 8 Klaagliederen 3:1-27.

Wanhoop en hoop

- 1 Ik ben de mens die te lijden heeft onder de stok van zijn toorn.
- 2 Hij leidt mij en voert mij – in een lichtloos duister.
- 3 Tegen mij heft hij zijn hand op, steeds opnieuw, dag na dag.
- 4 Mijn vlees en mijn huid doet hij wegteren, en al mijn botten breekt hij. 5 Hij sluit mij in en omringt me met gif en tegenspoed.
- 6 Hij laat mij in duisternis wonen, als de doden van eeuwen her.
- 7 Hij trekt een muur rond mij op, ik kan er niet uit; zwaar zijn mijn bronzen ketenen.
- 8 Al schreeuw ik en roep ik om hulp, hij wil mijn gebed niet horen.
- 9 Hij verspert mij de weg met rotsblokken, mijn paden maakt hij krom.
- 10 Als een beer loert hij op mij, als een leeuw in het verborgene.
- 11 Hij dringt me opzij, hij verscheurt me en verwoest mijn leven.
- 12 Hij spant zijn boog en kiest mij als doelwit voor zijn pijlen.
- 13 Hij treft mij in het hart met de pijlen uit zijn koker.
- 14 Dag na dag moet ik het ontgelden in het spotlied van mijn volk.
- 15 Hij verzadigt mij met bittere kruiden, hij geeft me alsem te drinken in overvloed, 16 hij laat me mijn tanden stukbijten op stenen, hij drukt mij neer in het stof.
- 17 Mijn leven is verstoken van vrede, geluk is mij vreemd geworden.
- 18 Steeds denk ik: Verdwenen is mijn glans, vervlogen mijn hoop op de HEER.
- 19 Gedenk mijn nood en mijn zwerfend bestaan, de alsem en het gif.
- 20 Telkens als ik mijn lot overdenk, ben ik diep terneergeslagen.
- 21 Toch geef ik de hoop niet op, want hieraan houd ik vast:
- 22 Genadig is de HEER: wij zijn nog in leven! Zijn ontferming kent geen grenzen. 23 Elke morgen schenkt hij nieuwe weldaden. – Veelvuldig blijkt uw trouw!
- 24 Ik besef: mijn enig bezit is de HEER, al mijn hoop is op hem gevestigd.
- 25 Goed is de HEER voor wie hem zoekt en alles van hem verwacht.
- 26 Goed is het geduldig te hopen op de HEER die redding brengt.
- 27 Goed is het als een mens zijn juk draagt in zijn jeugd.

Dag 9 Job 1:1–2:13.

Job, die in God gelooft, wordt door de satan getest

- 1 In het land Us woonde een man die Job heette. Hij was rechtschapen en onberispelijk, hij had ontzag voor God en meed het kwaad. 2 Job had zeven zonen en drie dochters. 3 Hij bezat zevenduizend schapen en geiten, drieduizend kamelen, vijfhonderd span runderen, vijfhonderd ezeltinnen en een groot aantal slaven en slavinnen. Hij was de aanzienlijkste man van het Oosten. 4 Zijn zonen hadden de gewoonte om de beurt een feest te geven, ieder in zijn eigen huis, en nodigden dan hun drie zusters uit om bij hen te komen eten en drinken. 5 Nadat elk van zijn zonen zo'n feest had gegeven, liet Job hen bij zich komen voor een reinigingsritueel. Hij stond dan 's ochtends vroeg op om voor elk van hen een offer te brengen, want hij dacht bij zichzelf: Misschien hebben mijn kinderen wel gezondigd en God in hun hart vervloekt. Job deed dit telkens weer.
- 6 Op een dag kwamen de hemelbewoners hun opwachting maken bij de HEER, en ook Satan bevond zich onder hen. 7 De HEER vroeg aan Satan: 'Waar kom je vandaan?' Hij antwoordde: 'Ik heb rondgezworven en rondgedoold op aarde.' 8 De HEER vroeg aan Satan: 'Heb je ook op mijn dienaar Job gelet? Zoals hij is er niemand op aarde: hij is rechtschapen en onberispelijk, hij heeft ontzag voor God en mijdt het kwaad.' 9 Satan antwoordde de HEER: 'Zou Job werkelijk zonder reden zoveel ontzag voor God hebben? 10 U beschermt hem immers, evenals zijn gezin en alles wat hem toebehoort. U hebt het werk dat hij doet gezegend, zodat zijn bezit zich steeds meer uitbreidt. 11 Maar als u uw hand naar hem uitstrekt

en aantast wat hem toebehoort, zal hij u ongetwijfeld in uw gezicht vervloeken.' 12 Toen zei de HEER tegen Satan: 'Goed, met alles wat van hem is mag je doen wat je wilt, maar raak Job zelf niet aan.' Hierop vertrok Satan.

13 Toen Jobs zonen en dochters op een dag weer in het huis van hun oudste broer zaten te eten en te drinken, 14 kwam er een boodschapper bij Job en zei: 'De runderen trokken de ploeg en de ezeltinnen liepen vlakbij in de wei te grazen, 15 maar plotseling werden we overvallen door de Sabeeërs, die het vee roofden en de knechten met hun zwaarden doodden. Ik ben als enige ontkomen om u te zeggen wat er gebeurd is.' 16 Nog voordat de boodschapper uitgesproken was, kwam er een volgende met het bericht: 'Een verwoestende bliksem uit de hemel trof de schapen en geiten en de knechten, en het vuur verbrandde en verteerde allen. Ik ben als enige ontkomen om u te zeggen wat er gebeurd is.' 17 En ook hij was nog niet uitgesproken, of er kwam een volgende met het bericht: 'De Chaldeeën overvielen ons van drie kanten en roofden de kamelen, en ze doodden de knechten met hun zwaarden. Ik ben als enige ontkomen om u te zeggen wat er gebeurd is.' 18 Ook deze boodschapper was nog niet uitgesproken, of er kwam een volgende met het bericht: 'Uw zonen en uw dochters zaten in het huis van hun oudste broer te eten en wijn te drinken. 19 Maar plotseling werd het huis getroffen door een hevige storm uit de woestijn, zodat de vier muren instortten, en uw kinderen onder het puin bedolven werden en de dood vonden. Ik ben als enige ontkomen om u te zeggen wat er gebeurd is.' 20 Toen stond Job op, hij scheurde zijn kleren, schoor zijn hoofd kaal en wierp zich neer in het stof. 21 En hij zei: 'Naakt ben ik uit de schoot van mijn moeder gekomen en naakt zal ik in haar schoot terugkeren. De HEER heeft gegeven, de HEER heeft genomen, de naam van de HEER zij geprezen.' 22 Ondanks alles zondigde Job niet en maakte hij God geen enkel verwijt.

1 Op een dag kwamen de hemelbewoners hun opwachting maken bij de HEER, en ook Satan maakte bij hem zijn opwachting. 2 De HEER vroeg aan Satan: 'Waar kom je vandaan?' Hij antwoordde: 'Ik heb rondgezworven en rondgedoold op aarde.' 3 De HEER vroeg aan Satan: 'Heb je ook op mijn dienaar Job gelet? Zoals hij is er niemand op aarde: hij is rechtschapen en onberispelijk, hij heeft ontzag voor God en mijdt het kwaad. Ja, hij is nog even onberispelijk als altijd, en jij hebt mij ertoe aangezet hem zonder reden te gronde te richten.' 4 Hierop zei Satan: 'Zijn leven is hem alles waard. Daarvoor geeft hij zijn hele bezit. 5 Maar als u uw hand naar hem uitstrekt en zijn lichaam aantast, zal hij u ongetwijfeld in uw gezicht vervloeken.' 6 Toen zei de HEER tegen Satan: 'Goed, doe met hem wat je wilt, maar spaar zijn leven.' 7 Hierop vertrok Satan en overdekte Job van voetzool tot kruin met kwaadaardige zweren. 8 Job pakte een potscherf om zich te krabben, terwijl hij in het stof en het vuil zat. 9 Zijn vrouw zei tegen hem: 'Waarom blijf je zo onberispelijk? Vervloek God toch en sterf.' 10 Maar Job zei tegen haar: 'Je woorden zijn de woorden van een dwaas. Al het goede aanvaardden we van God, zouden we dan het kwade niet aanvaarden?' Ondanks alles zondigde Job niet en sprak hij geen onvertogen woord.

11 Drie vrienden van Job, Elifaz uit Teman, Bildad uit Suach en Sofar uit Naäma, hoorden van de rampspoed die hem had getroffen, en ze besloten hem op te zoeken. Onderweg ontmoetten ze elkaar, en samen gingen ze naar hem toe om hun medeleven te tonen en hem te troosten. 12 Toen ze Job vanuit de verte zagen herkenden ze hem niet, en ze barstten uit in luid geweeklaag, ze scheurden hun kleren en wierpen stof omhoog over hun hoofd. 13 Zeven dagen en zeven nachten bleven ze naast hem op de grond zitten zonder iets tegen hem te zeggen, want ze zagen hoe vreselijk hij leed.

Dag 10 Job 40:15–41:13 (NBG 40:10–41:12).

De Maker van het nijlpaard (behemoth) en de krokodil (leviathan)

- 15 Zie het nijlpaard dat ik heb geschapen,
net als jou; het eet gras als een rund.
- 16 Hoe krachtig zijn zijn lendenen,
hoe machtig de spieren van zijn buik!
- 17 Hij kan zijn staart rechten als een ceder,
de pezen van zijn dijnen spannen zich in bundels.
- 18 Zijn botten zijn staven van brons,
zijn ribben stangen van ijzer.
- 19 Hij is een van Gods eerste meesterwerken,
tegen hem trekt alleen zijn maker het zwaard.
- 20 Zijn voedsel vindt hij in de bergen,
waar de dieren van het veld zich vermaken.
- 21 Hij strekt zich uit onder de lotusplanten,
hij ligt verborgen tussen het riet van het moeras.
- 22 De lotusplanten hullen hem in hun schaduw;
de wilgen van het dal beschutten hem.
- 23 Hij slurpt een rivier leeg zonder zich te haasten;
hij blijft kalm wanneer de Jordaan zijn muil in golft.
- 24 Wie kan oog in oog met hem staan
en een ring door zijn neus halen?
- 25 Kun jij met een haak de krokodil op de kant trekken
en zijn tong met een touw beteugelen?
- 26 Kun jij met een riet zijn neus doorsteken
en met een doorn zijn kaak doorboren?
- 27 Zou hij jou bidden en smeken
en vriendelijke woorden tot je richten?
- 28 Zou hij een verbond sluiten met jou,
zodat jij hem voortaan als knecht kunt hebben?
- 29 Kun je met hem spelen als met een vogel,
hem aan een touw houden, voor je dochters?
- 30 Zal het vissersgilde over zijn prijs onderhandelen
en hem tussen de kooplieden verdelen?
- 31 Kun jij speren in zijn huid planten
en een harpoen door zijn kop steken?
- 32 Waag het eens hem aan te raken – weet wel:
het zou je laatste strijd zijn.

- 41 1 De hoop van elke aanvaller wordt beschaamd,
alleen al bij zijn aanblik wordt hij teruggeworpen.
- 2 Wie zou het wagen om hem op te schrikken?
Wie kan aantreden om met hem te strijden?
- 3 Wie daagt hem uit zonder daarvoor te boeten?
Niemand, hij heeft op de hele aarde zijn gelijke niet.
- 4 Ik zal niet zwijgen over zijn machtige dijnen,
over zijn geweldige krachten en fraaie gestalte.
- 5 Wie kan zijn opperhuid afvillen?
Wie dringt door zijn dubbele pantser heen?
- 6 Wie heeft de kracht om zijn kaken te openen? Schrikwekkend
gapen de tanden in zijn muil.
- 7 Zijn rug is met schilden geschubd,
ondoordringbaar verzegeld.
- 8 Ze sluiten dicht op elkaar aan
en laten niet de minste lucht door;
- 9 het ene kleeft vast aan het andere,
aaneengesloten en onscheidbaar.
- 10 Wanneer hij proest, flikkert het licht,
zijn ogen schitteren als de dageraad.
- 11 Brandende fakkels komen uit zijn bek,
vonkenregens vliegen door de lucht.
- 12 Zijn neusgaten walmen,
als een kokende ketel of rokend riet.
- 13 Zijn adem laat kolen ontbranden,
uit zijn bek slaat een vlam.

Denk na over Psalm 139:23-24.

23 Doorgrond mij, God, en ken mijn hart, peil mij, weet wat mij kwelt, 24 zie of ik geen verkeerde weg ga, en leid mij over de weg die eeuwig is.

Een mogelijk gebed wanneer je je eigen leven onder de loep neemt. Vraag deze week aan God om jouw hart te doorzoeken en jouw gedachten op de proef te stellen!

Bid elke dag voor iemand of iets specifiek en zie uit naar wat God doet (Psalm 5:4)

4 In de morgen, Heer, hoort u mijn stem, in de morgen wend ik mij tot u en wacht.